

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 18. Vt honorem Latinis, ita Græcis ονιθ[ος] & κλε[ος] ambigua
vocalulæ esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

quod aut à rege petere non auderet Semiramis, et petenti rex audere: negare. Ergo cum aliquando incisisset in sermone, quiddam se valde cupere, restitit eam, quicquid tandem illud esset, aperte ac liberè proferre iussisset: Cuperem, inquit, hoc mihi à te tribui, ut vnum modò diem federe mihi liceret in folio tuo, & ius dicere: ut quæ omnes toto illo die, quem admodum tibi faciunt, ita mihi obtemperarent. Risit rex, & quod petebatur, concessit. nec mora. edicatur, ut certo quodam die omnes Semiramidi dicto audientes sint. ita regi placere: eam illo die, regio imperio ac potestate præesse omnibus. vbi ille aduenit dies: multæ regio cultu in folio affedit. fit concursus maximus. illud de principio, experiendi causa, quædam haud magno momenti imperat. vbi serio omnes sibi omnibus rebus parere vidit, iubet satellitibus, ac stipatoribus corporis regij, ut regem ipsum comprehendant. comprehenditur. ut vinciant. vincitur. ut interficiant. interficitur. ita imperium ex diurno diuturnum efficitur. hæc est, quæ Babylonem muris latericiis cinxit: cuius horti illi pensiles tantam admirationem habuerunt: quæ cum equo concubuisse dicitur: quæ postremo, cum filij quoque sui concubitum petiisset, ab eo tradita memoratur.

*Ut honorem Latinis, ita Grecis ὄνειδος & ἄλξις ἀντι-
gna vocabula esse. CAP. XVIII.*

SIGNIFICATIONIS ambiguarum verbum esse hinc noverem, tradidit Gellius: idque probavit his verbis ex Oratione Q. Metelli Numidici de triumpho suo. *Qua in re quanto uniuersis me vnum antestatis, tanto vobis quam mihi, maiorem iniuriam atque contumeliam facit, Quirites. & quanto probi iniuriam facilius accipiunt, quam*

quàm alteri tradunt: tanto ille vobis, quàm mihi, peiorem honorem habuit. Nam me iniuriam ferre, vos facere vult, Quirites: vt hic conquestio, istic vituperatio relinquatur. Eodem autem modo Græci quoque ὄνειδος, cum ferè in infamiae ac turpitudinis significatione ponatur: non nunquam tamen pro gloria accipiunt. vt,

Καλὸν γέ μοι τ' ὄνειδος ἔξ' ὠνειδίστου. &c.

Θήβαις κάλλιστον ὄνειδος. &c.

Καλὸν γ' ὄνειδος τῶν νεωστὶ νυμφίω.

Sed & κλέ non nunquam in malam partem accipitur. idque non ex eo tantùm intelligi potest, quòd apud Homerum sæpe legitur καλὸν κλέ: vt ex eo coniciamus, esse etiam aliquod κλέ ἢ καλόν: sed multò magis ex hoc Euripidi versu, quem apud ipsam dicit Helena:

Οὐπω νῦν Ἑλένης αἰσχρὸν ὦλεσε κλέ;

In illis autem Metelli verbis nescio, an illud annotare debeam: *facere contumeliam*, quod loquendi genus Cicero in Antonio reprehenderit, legi. sed & apud Plautum, & apud Terentium crebra illius exempla sunt. Neque tamen iniuria notauerat Antonium Cicero: quod vulgò creditur. nam Antonius ita dixerat, *facere contumeliam*, vt, *facere damnum*, aut *facere iacturam* dicimus. quo modo nunquam quisquam, opinor, præter eum locutus reperietur.

Correctus locus ex Oratione Ciceronis pro Domo sua.

CAPVT XIX.

VOCABVLVM, *actus*, pro eo quod Græci dicunt ἐπέργειν, planè barbarum est, & prisca illis temporibus, quibus Romani sermonis integritas viguit, inauditum. eo tamen non nullos vt video, & quidem eccum, qui se non Latinè modò, sed etiã, si diis placet, Cicero-

Metelli
lectio
LII
25